

stavu býti pořízeny. V tomto směru jest částka 2.000 Kč dle konaného šetření přiměřenou. Co do jistoty ve výši 1.000 Kč stanovené pro případ budoucí škody, není usnesení vůbec vzato v odpor a že by dřívější stav nemohl býti opět zřízen jinak, než zmocněním vymáhajícího věřitele ke koupi jiných dvou krav, nebylo uplatněno.

Čís. 14875.

K § 285 odst. 3 ex. ř.

Nárokům vymáhajícího věřitele, jemuž byl povolen prodej zabavených věcí, ač věci ty byly již prodány pro pohledávku jiného věřitele, nemůže býti na újmu, že vymáhající věřitel nebyl vyrozuměn o rozvrhu výtěžku a svoji pohledávku důsledkem toho nepřihlásil k rozvrhu.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1936, R I 1382/35.)

Exekuční soud rozvrhuje nejvyšší podání docíleného prodejem zabavených svršků z volné ruky, nepřikázal bance v T.-Š. na její pohledávku nic proto, že tuto pohledávku, ač pro ni byly prodané věci též zabaveny, nepřihlásila k rozvrhu nejvyššího podání. Rekursní soud vzal zřetel na tuto pohledávku a přikázal z nejvyššího podání část na pohledávku tu připadající.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o to, zdali Banka T.-Š. pozbyla svého nároku na uspokojení z výtěžku za svršky prodané z volné ruky proto, že neohlásila svůj nárok k rozvrhovému roku (§ 285 odst. 3 ex. ř.). Usnesením okresního soudu v P. ze 7. května 1934 byla jí povolena přeměna exekuce zajišťovací v exekuci uhražovací zahájením prodejového řízení o všech svršcích zabavených u povinné strany v jiné exekuční věci. Podle spisů nebyla tato vymáhající strana zpravena o tom, že byl povolen prodej z volné ruky pro předcházející věřitele, ani tom, že zabavené svršky byly dne 28. února 1934 prodány z volné ruky. Také obeslání k rozvrhovému roku z 8. listopadu 1934 neobsahuje nic o tom, kdy byly svršky prodány, z čehož pak by tato vymáhající strana mohla poznati, že se tak stalo před povolením prodeje pro ni, že nepřistoupila k zavedenému již prodejovému řízení, že toto řízení bylo už před jejím návrhem skončeno a že má proto povinnost přihlásiti své nároky, nechce-li se vydati ztrátě svého nároku v tomto rozvrhovém řízení. Jestliže tedy, spoléhajíc na to, že dražební řízení, které bylo pro ni povoleno 6 měsíců před nařízením rozvrhového roku, vedlo se i pro ni, nepovažovala za nutné přihlásiti své nároky zvláště, nelze tu použití proti ní ustanovení § 285 odst. 3 ex. ř. a právem jí přikázal rekursní soud zbytek výtěžku.